

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

13. Dies Maii. Tam brevis est Gulæ voluptas, ut spatio loci, vix sit quatuor
digitorum; spatio temporis, vix sit totidem momentorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

13. DIES MAII.

Tam brevis est Gulæ voluptas , ut spatio loci , vix sit quatuor digitorum ; spatio temporis , vix sit totidem momentorum.
S. Innocentius de cont. mund.

Gula. I.

O Angusta voluptas, quæ contrahitur ad tam arctos limites loci , & temporis ! Et tamen quid non agunt mortales ut saginent corpus , ut lenocinentur crapulæ, ut farciant ventrem ? Quidquid avium volitat, quidquid piscium natat, quidquid ferarum discurrat, nostris sepelitur ventribus. Ita ut nihil aliud sit stomachus, quam mortuorum animalium tumulus. Videas integra jam oppida, integros pagos nostræ luxuriæ ministrare ; alii nil nisi retia, & laqueos, ut piscentur exoticos pisces ; alii pedicas, ut aucupentur peregrinas aves, præparant. Scrutantur alii terras, alii maria ; reptilibus hi incumbunt, conchylia , & ostrea eruentes : isti ut condimenta cibis misceamus, classibus oceanum secantes ad Indos, & Moluccas, ad nationes vix vel nomine notas confiunt, ut unius hominis genio indulgeatur. Sic ratiitate, & difficultate irritamur, & volumus habere, quod habere non est in expedito.

II. Et tamen quam exiguum est loci spatum, quo hæ maris, terræ , aëris prædæ concluduntur. Quantulum ex tot dapibus ultramarinis, quibus condiendis tot adlaborarunt manus , fesso voluptibus

ibus ore convivæ delibant? Quantum ex fera tanto
capta conatu, tanto cocta apparatu, Dominus con-
dus, & nauseabundus gustat? Quantulum ex tot con-
chyliis tam longè advectis, tam studiosè conquisitis,
per stomachum insaturabilem labitur? Hæc est ho-
minum cæcitas incredibilis, quod non credant se
majorem habere famem, quam ventrem. Tam pau-
cis natura est contenta, ut illi abundè sufficiat aqua,
& polenta: passim alimenta jacent, quæ rerum na-
tura omnibus locis disposuit. Nonne omnes viæ o-
leribus sunt refertæ? Annè herbas, & legumina pu-
tamus tantum germinare pecoribus, non homini-
bus? Fames non est ambitiosa, nec deliciarum studio-
sa: contenta est desinere, & admodum nihil curat,
quod desinat. Cùm venter taceat, palatum adhuc lo-
quitur: quid huic adferat, curiosè scrutatur: nullam
tamen allatus delectationem, nisi adferat, dum
venter postulet. Magis enim juvat bibere sipientem,
acceptior est famenti esca, quidquid ex abstinentia
contigit; avidius excipitur.

III. Condidit te Deus parem Angelis, & facis te
non imparem bestiis? qui omnino non potest infa-
miam suam tollere, saltem satagit illam minuere.
Budeat nos adeò esse impudentes, ut casus nostri è
fœlici statu dedecus, per ciborum intemperantiam,
velimus quotidie commemorare, quorum nulla
deberet esse vel memoria. Comede ut corpus refi-
cias, non ut conficias: sit tibi ad corporis usum, non
ad pondus. Nonne probrosum est saburrare & far-
cire ventrem, ut aselli sarcinam, cùm illa ipsa caro sit
extollenda olim suprà ipsos Cherubinos? Intrà cor-
pus tuum est regnum Dei; est enim Spiritus sancti
sacra-

iaerarium; quomodo igitur tam es abjecti animi, ut perinde ac si pastui, & abdomini esses natus, de stomacho tuo facias manticam, & mortuorum pecudum veluti tumbam? O animam eadariferam, in cuius corpore, veluti in mortuali urna sepeliuntur tota altillium, piscium, & pecudum cadavera! Adam violato jejuno statim denuntiatus est reus mortis; capiturque tunc esse mortalis. Tu iudicies sis magis magique mortalis, dum saginaris mortibus, & avidè nutritris animalibus mortuis, quæ in te humantur. Unde ubi ventris est ingluvies, illic mentis est illuvies. Si multum bibis, non diu eris in vivis. Ut Pharao penitus in rubro freto, sic multorum ratio in rubro vino, Quapropter insanit suprà modum, qui bibit ultra modum. Unde qui cupid diu vivere, timet citò mori. Poëtæ monenti gerat morem.

*Parcus vescendo, parcissimus esto bibendo.
Sanior esse potes, si cum moderamine potes.*

14. DIES MAII.

Ira voluntarius dæmon, optata insania mentis est defectio. *S. Chrysost. serm. ad Mans.*

Ira. I.

Nihil erit expeditius quam tuæ irasci iracundiæ, si illius monstris monstruosissima asperges habneamenta. Hic rabidus affectus, cum sit dæmon non à Deo immissus, sed sponte assumptus, ut illius energimenti, sic & hic iracundi exagitat, & immo-